

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. a Mgr. Petra Šebka v právní věci

žalobce: **Spolek za zelený Slavkov a Kaunicův dvůr**,
sídlem Příční 987, Slavkov u Brna,
zastoupený Mgr. Milošem Procházkou, advokátem
sídlem Divadelní 616/4, Brno

proti

žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**,
sídlem Žerotínovo náměstí 449/3, Brno

o žalobě proti rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu ze dne 23.2.2016, č.j. JMK 28396/2016, sp. zn. S-JMK 163613/2015 OÚPSŘ

t a k t o :

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

O d ů v o d n ě n í :

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 23.2.2016, č.j. JMK 28396/2016, sp. zn. S-JMK 163613/2015 OÚPSŘ, jímž bylo jako nepřipustné zamítnuto odvolání žalobce podané proti rozhodnutí Městského úřadu Slavkov u Brna, odboru územního plánování a stavebního řádu (dále jen „prvostupňový orgán“), ze dne 16.9.2015, č.j. SU/15878-15/3733-2015/POST, o umístění stavby „Slavkov, kabel NN+TS SKR Kaunicova“ na pozemcích parc. č. 1221/1, 1236, 1237/1, 1237/2, 1238/1, 1238/24, 1252 a 1309, v k.ú. Slavkov u Brna, vydané na základě žádosti podané dne 10.7.2015 E.ON Distribuce, a.s.
2. Žalovaný v napadeném rozhodnutí dospěl k závěru, že prvostupňový orgán splnil požadavky ve smyslu § 70 odst. 3 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny (dále jen „zákon č. 114/1992 Sb.“), když žalobce informoval o zahájení územního řízení opatřením ze dne 13.8.2015, č.j. SU/18410-15/3733-2015/POST, uveřejněným dne 14.8.2015 na úřední desce a způsobem umožňujícím dálkový přístup. Žalovaný uvedl, že v předmětném opatření prvostupňový orgán pochybil tím, že označil v rozdělovníku žalobce jako jednoho z účastníků řízení, stejně tak jako v rozdělovníku prvostupňového rozhodnutí. Žalobce totiž neprojevil vůli účastnit se územního řízení v osmidenní lhůtě ve smyslu podle § 70 odst. 3 zákona č. 114/1992 Sb., která skončila dne 24.8.2015. Podle žalovaného tudíž žalobci nepříslušelo postavení účastníka řízení, a proto je odvolání žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí nepřipustné.
3. Závěry žalovaného napadá žalobce podanou žalobou.

I. Shrnutí žalobní argumentace

4. Žalobce namítá, že byl účastníkem správního řízení předcházejícího vydání prvostupňového rozhodnutí a jeho odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí nemělo být zamítnuto jako nepřipustné, což dovozuje z rozdělovníku opatření č.j. SU/18410-15/3733-2015/POST a prvostupňového rozhodnutí. Výklad provedený žalovaným podle žalobce odporuje základním zásadám činnosti správních orgánů ve smyslu zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“). Pokud žalobce nabytí z obsahu uvedených listin důvodné přesvědčení, že je jeho právem jednat jako účastník řízení, má být toto jeho právo nabytí v dobré víře šetřeno. Po žalobci nelze požadovat, aby obsah veřejné listiny a priori považoval za nesprávný. Žalobce byl ze strany správního orgánu uveden v omyl, neboť s ohledem na obsah veřejné vyhlášky nabytí legitimní očekávání, že je účastníkem územního řízení.
5. Podle žalobce územní řízení trpělo vadami, neboť žalobci nebylo řádně oznámeno jeho zahájení ze strany příslušného správního orgánu, a žalobce tudíž neměl možnost oznámit svoji účast způsobem a ve lhůtě předpokládané v § 70 odst. 3 zákona č. 114/1992 Sb. Pokud jde o doručování v řízení s velkým počtem účastníků ve smyslu § 87 odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále jen „stavební zákon“), ve spojení s § 144 odst. 6 správního řádu, tato úprava podle žalobce nedopadá na občanské sdružení, jehož cílem je ochrana přírody a krajiny, které v okamžiku zahájení správního řízení ještě není jeho účastníkem. Žalobce dále argumentuje tak, že i teleologickým výkladem § 70 odst. 3 zákona č. 114/1992 Sb. lze dospět k závěru, že je třeba dát občanským sdružením reálnou možnost zasahovat do veřejného dění a být účastníky správních řízení, které se dotýkají jejich

předmětu činnosti. Je tedy namístě, aby zejména oznámení o zahájení řízení, na které je vázána zákonná lhůta pro oznámení účasti občanského sdružení, byla zasílána občanským sdružením adresně.

6. Svoji argumentaci žalobce rozhojnil v podané replice s tím, že celý postup žalovaného se mu jeví jako účelový mj. s ohledem na kritický postoj žalobce ke změnám stávajícího územního plánu; žalovaný se snaží procesním postupem zbavit žalobce práva zasahovat do územního řízení.
7. Z uvedených důvodů žalobce navrhuje, aby zdejší soud žalobou napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

II. Shrnutí vyjádření žalovaného

8. Žalovaný ve svém vyjádření uvádí, že zahájení územního řízení bylo žalobci oznámeno opatřením č.j. Su/18410-15/3733-2015/POST ze dne 13.8.2015 prostřednictvím zveřejnění na úřední desce prvostupňového orgánu a také způsobem umožňujícím dálkový přístup, a lze ho proto považovat za kvalifikované oznámení ve smyslu § 70 odst. 3 zákona č. 114/1992 Sb. Nelze přičítat k tíži správního orgánu, že žalobce z nepozornosti promeškal zákonnou lhůtu a dostatečným způsobem nevyvíjel aktivity, které by vedly k naplnění zákonných podmínek účastenství.
9. Žalovaný setrval na svém procesním stanovisku po celou dobu řízení před zdejším soudem a z výše uvedených důvodů navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

III. Posouzení věci

10. Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).
11. Soud napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.) podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodnutí žalovaného, bez jednání za splnění podmínek podle § 51 odst. 1 s.ř.s. a dospěl k závěru, že žaloba je nedůvodná.
12. Napadeným rozhodnutím bylo zamítnuto jako nepřipustné odvolání žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí s odůvodněním, že žalobce nebyl účastníkem řízení o umístění stavby „Slavkov, kabel NN+TS SKR Kaunicova“ na pozemcích parc. č. 1221/1, 1236, 1237/1, 1237/2, 1238/1, 1238/24, 1252 a 1309, v k.ú. Slavkov u Brna, zahájeném na základě žádosti podané společností E.ON Distribuce, a.s. dne 10.7.2015.
13. Podle § 70 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb. je občanské sdružení nebo jeho organizační jednotka, jehož hlavním posláním podle stanov je ochrana přírody a krajiny, oprávněno, pokud má právní subjektivitu, požadovat u příslušných orgánů státní správy, aby bylo předem informováno o všech zamýšlených zásazích a zahajovaných správních řízeních, při nichž mohou být dotčeny zájmy ochrany přírody a krajiny chráněné podle tohoto zákona, s výjimkou řízení navazujících na posuzování vlivů na životní prostředí podle § 3 písm. g) zákona o posuzování vlivů na životní prostředí. Tato žádost je platná jeden rok ode dne jejího podání, lze ji podávat opakovaně. Musí být věcně a místně specifikována.
14. Podle § 70 odst. 3 zákona č. 114/1992 Sb. je občanské sdružení oprávněno za podmínek a v případech podle odstavce 2 účastnit se řízení podle tohoto zákona, pokud oznámí svou

účast písemně do osmi dnů ode dne, kdy mu bylo příslušným správním orgánem zahájení řízení oznámeno; v tomto případě má postavení účastníka řízení. Dnem sdělení informace o zahájení řízení se rozumí den doručení jejího písemného vyhotovení nebo první den jejího zveřejnění na úřední desce správního orgánu a současně způsobem umožňujícím dálkový přístup.

15. V posuzované věci není sporu o to, že žalobce v souladu s § 70 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb. požádal prvostupňový orgán dne 16.9.2014 o poskytování informací o zahajovaných správních řízeních, při nichž mohou být dotčeny zájmy ochrany přírody a krajiny chráněné podle zákona č. 114/1992 Sb. v oblasti tzv. Kaunicova dvora, zejména na pozemcích parc. č. 1237/1 a 1237/2 v k.ú. Slavkovu Brna a jejich okolí. Není sporu ani o to, že žalobce písemně neoznámil svoji účast v předmětném územním řízení ve lhůtě osmi dnů od prvního dne zveřejnění zahájení územního řízení na úřední desce prvostupňového orgánu.
16. Mezi účastníky řízení je sporu pouze o to, zda prvostupňový orgán postupoval v souladu se zákonem, pokud opatření o zahájení územního řízení zveřejnil na své úřední desce a způsobem umožňujícím dálkový přístup, a dále, zda žalobci vzniklo právo účastenství v tomto řízení pouze na základě skutečnosti, že byl v rozdělovníku opatření a prvostupňového rozhodnutí uveden jako účastník řízení.
17. Jak vyplynulo ze správního spisu, zahájení předmětného územního řízení bylo oznámeno veřejnou vyhláškou opatřením č.j. SU/18410-15/3733-2015/POST ze dne 13.8.2015. V rámci předmětného opatření je mj. uveden odkaz na § 87 odst. 1 stavebního zákona a § 144 odst. 1 a 2 správního řádu. V rámci rozdělovníku je uveden pod skupinou „Účastníci územního řízení dle ust. § 85 odst. 2 písm. c) zákona č. 183/2006 Sb.“, kde je dále v závorce uvedeno „doručení veřejnou vyhláškou“, žalobce.
18. Z výše citovaných ustanovení zákona č. 114/1992 Sb. vyplývá, že k založení účasti občanského sdružení (jehož hlavním posláním je podle stanov ochrana přírody a krajiny) ve správním řízení, při kterém mohou být dotčeny zájmy ochrany přírody a krajiny, je nutné, aby občanské sdružení písemně oznámilo svoji účast, a to v zákonem stanovené osmidenní lhůtě od oznámení o zahájení správního řízení příslušným správním orgánem.
19. Z judikatury Nejvyššího správního soudu v této souvislosti vyplývá, že *„Hlavním smyslem žádostí o informace o zahajovaných správních řízeních ve smyslu ust. § 70 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny je zajistit, aby občanská sdružení byla nejprve za stanovených podmínek ...informována správními orgány o řízeních, ve kterých mohou hájit zájmy ochrany přírody a krajiny, a pak se mohla na základě obdržení této informace přihlásit písemným oznámením své účasti podle § 70 odst. 3 zákona o ochraně přírody a krajiny, což teprve založí jejich případné účastenství v uvedených správních řízeních.“* (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16.11.2011, č.j. 6 As 19/2011-728, č. 2546/2012 Sb. NSS).
20. Žalobce v žalobě uvádí, že v době oznámení o zahájení řízení neměl postavení účastníka řízení; opatřením ze dne 13.8.2015 č.j. SU/18410-15/3733-2015/POST byli o zahájení řízení informováni pouze jeho účastníci a žalobce se do řízení nepřihlásil, protože o něm nevěděl. Žalobce však současně uvádí, že má za to, že byl účastníkem řízení a že z opatření ze dne 13.8.2015, č.j. SU/18410-15/3733-2015/POST (jakož i z rozdělovníku

prvostupňového rozhodnutí), kde je označen za účastníka řízení, nabyl důvodné přesvědčení, že je jeho právem jednat jako účastník řízení.

21. Zdejší soud k tomu uvádí, že z výše uvedené argumentace není zřejmé, zda se žalobce o zahájení územního řízení prostřednictvím veřejné vyhlášky skutečně dozvěděl či nikoli. Podstatným podle zdejšího soudu nicméně je, že skutečnost, že žalobce byl v rozdělovníku veřejné vyhlášky o zahájení územního řízení označen již za účastníka tohoto řízení podle § 85 odst. 2 písm. c) stavebního zákona, jej neopravňovala k výkonu práv účastníka řízení, tedy i k podání odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí, neboť se do územního řízení řádně nepřihlásil. Podle zdejšího soudu prvostupňový orgán nepostupoval zcela pregnantně ve smyslu § 70 odst. 3 zákona č. 114/1992 Sb., pokud ve veřejné vyhlášce o oznámení zahájení územního řízení v rozdělovníku označil žalobce již jako účastníka řízení, což zmínil i žalovaný v napadeném rozhodnutí.
22. Uvedený postup prvostupňového orgánu ovšem podle zdejšího soudu nemohl založit ani účastenství žalobce v předmětném územním řízení a ani dobrou víru žalobce v to, že je, a to bez písemného oznámení svojí účasti v územním řízení v zákonné lhůtě, oprávněn vykonávat práva, která svědčí právě toliko účastníkům řízení; bez skutečného vzniku účastenství postupem předvídaným zákonem č. 114/1992 Sb. tato práva žalobce vykonávat nemohl. „Z ustanovení § 70 zákona o ochraně přírody a krajiny... jednoznačně plyne, že do řízení se musí občanské sdružení samo přihlásit...“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23.10.2013, č.j. 6 As 38/2013-23). V tomto ohledu je irelevantní argumentace, že žalobci je účelově bráněno účasti v předmětném územním řízení, a to již z toho důvodu, že žalobci § 70 odst. 2 a 3 zákona č. 114/1992 Sb. poměrně snadno umožňuje stát se účastníkem všech správních řízení, v nichž mohou být dotčeny zájmy ochrany přírody a krajiny v dané lokalitě, ovšem žalobce v nyní posuzovaném případě tuto možnost promeškal.
23. Namítá-li dále žalobce, že i přes dikci § 70 odst. 3 zákona č. 114/1992 Sb. není možné občanskému sdružení doručovat oznámení o zahájení řízení veřejnou vyhláškou, tak ani s touto argumentací se zdejší soud neztotožňuje.
24. Podle § 87 odst. 1 věty čtvrté stavebního zákona se oznámení o zahájení územního řízení a další úkony v řízení doručují účastníkům řízení a dotčeným orgánům jednotlivě, nejde-li o řízení s velkým počtem účastníků; v řízení s velkým počtem účastníků se oznámení o zahájení řízení a další úkony v řízení doručují postupem podle § 144 odst. 6 správního řádu.
25. Podle § 144 odst. 1 správního řádu nestanoví-li zvláštní zákon jinak, rozumí se řízením s velkým počtem účastníků řízení s více než 30 účastníky. Podle § 144 odst. 6 správního řádu v řízení s velkým počtem účastníků řízení lze doručovat písemnosti, včetně písemností uvedených v § 19 odst. 4 správního řádu, veřejnou vyhláškou. To se netýká účastníků řízení uvedených v § 27 odst. 1 správního řádu, kteří jsou správnímu orgánu známi; těmto účastníkům řízení se doručuje jednotlivě.
26. Podle § 27 odst. 1 správního řádu jsou účastníky řízení v řízení o žádosti žadatel a další dotčené osoby, na které se pro společenství práv nebo povinností s žadatelem musí vztahovat rozhodnutí správního orgánu (písm. a/citovaného ustanovení); v řízení z moci úřední dotčené osoby, jimž má rozhodnutí založit, změnit nebo zrušit právo anebo

povinnost nebo prohlásit, že právo nebo povinnost mají anebo nemají (písm. b/ citovaného ustanovení).

27. Vztah výše citovaných ustanovení právních předpisů již byl řešen Nejvyšším správním soudem, který v rozsudku ze dne 23.10.2013, č.j. 6 As 38/2013-23, dospěl k závěru, že „...*ustanovení § 70 odst. 3 poslední věty zákona o ochraně přírody a krajiny nezakládá samo o sobě oprávnění pro správní orgán, aby občanskému sdružení, jehož hlavním posláním podle stanov je ochrana přírody a krajiny, doručoval oznámení o zahájení řízení veřejnou vyhláškou, resp. aby libovolně volil mezi individuálním doručením jeho písemného vyhotovení nebo doručením veřejnou vyhláškou, jako by šlo o rovnocenné alternativy na výběr. Toto ustanovení pouze pro oba způsoby doručování upřesňuje, který den se považuje za den oznámení informace o zahájení řízení. Možnost doručovat takové oznámení veřejnou vyhláškou se musí pro dané řízení opírat o jiný právní předpis. Typicky může jít o § 144 odst. 2 správního řádu, který upravuje zahájení řízení s velkým počtem účastníků...Možnost doručovat občanskému sdružení oznámení o zahájení řízení veřejnou vyhláškou uznává i dosavadní judikatura (byť tato otázka dosud nebyla samostatně předmětem kasačních námitek). Například v rozsudku ze dne 18. srpna 2011 č.j. 9 As 40/2011-51 zdejší soud omezuje nutnost doručovat písemné vyhotovení oznámení o zahájení řízení občanskému sdružení pouze na případy, kdy správní orgán oznámení o zahájení řízení nezveřejní na úřední desce.“.*
28. V daném případě žalobce nečiní sporným, že se v daném případě jednalo o územní řízení s počtem účastníků větším než třicet, což plyne i z obsahu správního spisu, kdy prvostupňový orgán doručoval veřejnou vyhláškou vlastníkům několika desítek stavbou dotčených pozemků a správcům a vlastníkům inženýrských sítí. Za dané situace tedy prvostupňový orgán nepochybil, pokud při oznámení zahájení územního řízení postupoval podle § 87 odst. 1 věty poslední stavebního zákona; jak zdůraznil Nejvyšší správní soud ve výše citovaném rozsudku, § 70 odst. 3 zákona č. 114/1992 Sb. způsob zveřejnění oznámení o zahájení správního řízení nestanoví. Z citovaného ustanovení dále nelze dovodit, že by bylo nutné v řízeních s velkým počtem účastníků, kromě účastníků ve smyslu § 27 odst. 1 správního řádu, doručovat písemně i občanským sdružením, které u příslušného správního orgánu podali žádost ve smyslu § 70 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb. Forma oznámení o zahájení řízení občanskému sdružení se odvozuje od formy doručování tohoto oznámení (vedlejších) účastníkům řízení, která v daném případě vyplývá z ustanovení § 87 odst. 1 věty poslední stavebního zákona. Podle zdejšího soudu nelze v požadavku, aby občanské sdružení, resp. spolek, jehož cílem je ochrana přírody a krajiny, mj. pravidelně sledovalo úřední desku, spatřovat efektivní bránění účasti takového občanského sdružení ve správních řízeních, v nichž mohou být složky přírody či krajinný ráz dotčeny.
29. V této souvislosti není případná argumentace žalobce, že otázka doručování veřejnou vyhláškou ve vztahu k § 70 odst. 3 zákona č. 114/1992 Sb. nebyla doposud judikaturou Nejvyššího správního soudu řešena; naopak výše citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23.10.2013, č.j. 6 As 38/2013-23, tento způsob doručování výslovně zmiňuje právě v souvislosti s řízeními s velkým počtem účastníků.
30. Zdejší soud s ohledem na výše uvedené neshledal žalobu důvodnou a nad rámec uplatněných žalobních bodů nezjistil žádnou vadu, jež by atakovala zákonnost napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti, a proto žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

IV. Náklady řízení

31. O nákladech účastníků řízení zdejší soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, a proto mu nenáleží právo na náhradu nákladů řízení; to by náleželo procesně úspěšnému, kterým byl žalovaný. Soud však neshledal, že by žalovanému vznikly náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti, a proto rozhodl, že se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 9. května 2018

David Raus, v.r.
předseda senátu